

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția. Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Reforma planului în școalele medii.

Este caracteristica timpului, că curentul actual nu mai îngrijese de biserică și de ale ei instituțiuni.

Nu interesul special bisericesc, nu întărirea credincioșilor în religiozitate și moralitate inspiră curentul actual în lucrările sale, ci alte interese sunt motorul, interese, cari nu au nimica nici cu religiozitatea, nici cu moralitatea.

Precând scriem aceste meditațiuni gândul nostru sbóră la casa magnaților din capitala țerei noastre, care tocmai acuma pertractează proiectul de lege despre întregirea venitelor preoțesci.

Proiectul acesta este prezentat de către presa maghiară ca făcut în favorul bisericilor.

În faptă el e injurios pentru biserică, este făcut fără concursul bisericilor, este îndreptat în special contra bisericilor autonome, și ce e lucru de remarcat potestatea statului și aici voescă se scie ea mai bine decât biserică, ce este lucru moral și ce nemoral, ce este în interesul bisericii și ce în detrimentul ei.

Proiectul de lege din cestiune intră adenc în afaceri, cari ar trebui să fie rezervate autonomiei, enuncă disciplinarea preoției chiar și la casul, când biserică eventual a adus verdict de achitare, constituie și desface comune bisericesci după-cum el află necesitatea și nu după-cum biserică află de bine.

Ce stări anormale se vor desvolta vom vedé în decursul timpului, acuma să rămânem la studiul religiunii în școalele medii.

Stăm foarte rău cu acest studiu în școalele noastre medii, și acesta o vom ilustra.

Planul nostru s'a copiat întru toate după planul rămas ca moștenire dela guvernul absolutistic.

Îndreptări nu s'au mai făcut nici la noi, dară în ce privește studiul religiunii nu s'au mai făcut nici în Austria.

La ce grad de desvoltare, ca să nu dicem sëlăbăție, a ajuns parlamentul din Viena, nu trebuie să mai ilustrăm.

Ajunge să constatăm, că și germanii din Cislathania se plâng contra sistemului mașter, cu care e tractat studiul religiunii în școalele medii. Un deputat germân se plângea eri în plenul parlamentului austriac, că în Austria elementul germân tot mai rar îmbrățișează cariera preoțescă. Ca cauză se aduce crescerea greșită în școalele medii. Aici elevului i s'au dau cunoscințe în o direcțiune, care-l aduc în contrast cu convingerile lui religiose. Elevul îmbătut cu științele reale, se instrăinează de religiune, căreia nu i se dă atențiunea cuvenită, cu ea se instrăinează de biserică și de ale ei instituțiuni.

Plângerea deputatului germân ne vine tocmai la timp potrivit.

Cu nimica nu stăm noi mai bine decât germanii din Austria în ce privește studiul religiunii în școalele medii.

Când dicem noi, înțelegem pre toate bisericile creștine, dară mai ales la a noastră vom face acuma reflecțiuni, căci mai tare trebuie să ne döră de a noastră durere.

S'a îngrijit statul, ca diferitele ramuri ale științelor se aibă profesori speciali, să li se reserve în plan ore anumite suficiente, profesorii să fie bine dotați, de studiul studiilor, de cel mai principal, de religiune însă cu nimica nu s'a îngrijit.

Confesiunile fac tot posibilul să țină pas cu studiul religiunii, dară în cele mai multe casuri acesta le este preste puțință.

În cele mai multe casuri biserică nu are preot stabilit în localitatea unde se află școala medie, și chiar având preot stabilit, acesta nu ajunge să țină orele la diferitele categorii de școle.

Neînsemnata remunerațiune, ce statul o dă ici coala cateheților, e atât de nemulțămătoare, de multeori legată de asemenea condițiuni și împregiurări, încât omul conștientos mai bucuros renunță.

Este rău sistemul, este în cele din urmă ajutat acest sistem și de curentul antireligios actual, de aceea se nu ne mirăm de declarațiunile făcute în parlamentul din Viena, și de starea deplorabilă, în care se află la noi studiul religiunii.

Consiliul de instrucțiune a vorbit de multeori și bune și rele, nu a vorbit însă nimica de studiul religiunii, și fără a ajuta la acest factor esențial în educațiunea junimei nimica nu ne va ajuta nici instrucțiunea în stil național, nici născuța de a pune instrucțiunea pe base mai reale, eliminând din școalele medii studiile clasice.

Curentul de aci cu puterea aboului ne împinge spre radicalism în numele liberalismului.

Avem căsătorie civilă, nu ne mai trebuie biserică, avem matriculă civilă, nu ne mai trebuie botezul, avem neconfesionalitatea, nu ne mai trebuie religie, nici Dumnezeu.

E radical acest curent, dară el duce Ungaria la peire.

Proiectul de lege despre întregirea venitelor preoțesci a ajuns în discuțiunea plenului casei magnaților, în ședința ținută Marti în 26 Maiu (7 Iunie) la 11 ore ante meridiene, fiind pusă la ordinea zilei la locul al 15-lea din program. Discuțiunea a luat dimensiuni mai lungi: așa ne asigură telegramele sosite din Budapesta. Detailurile discursurilor ținute le vom arăta în nr-ii proximi. Atăta anticipăm acum, că au vorbit la acest obiect Preasânția Sa episcopul eparchiei Aradului Ioan Meșian și episcopul greco-catolic Baltic, apoi Iosif Gall, Baroul Fromay, Conte Eszterházy, metropolitul Mihály, contele Ferdinand Zichy și Nicolau Maurițiu Zichy. Acestora le-a răspuns mai pe larg ministrul Wlassics; din partidul regimului au mai vorbit Solymossy, Ernusz, și bar Ruenjanszky. Reprezențațiunea archidieceanei privitoare la acest proiect de lege s'au trimis în sensul ordinului și nodal la adresa casei de sus și a fost

prezentată prin episcopul Aradului P. S. Ioan Meșianu.

După o desbatere animată de peste 2 ore, care a scos din nou la ivelă multele nemulțumiri, ce bâjbăie prin țară, proiectul s'a primit atât în general cât și în special și în curând va deveni lege sancționată.

Congregațiunea comitatului Sibiu.

Eri s'a ținut congregațiunea de primăvară a comitatului Sibiu în care înainte și după amedă-qi s'au pertractat peste 170 obiecte.

Fără îndoială obiectul cel mai ponderos a fost propunerea sașilor verđi Oscar Wittstock și soții ca să se adreseze guvernului o petițiune în cheștiunea maghiarizării numelor.

Propunerea sașilor verđi prezentată la timp a fost mai moderată în câțva în comisia permanentă și sub condițiunea, ca să nu se trimită și la alte municipii ci numai la guvern, acceptată și de ceialalți sași, a fost propusă spre primire.

Dacă se va publica în diarele săsesci o vom reproduce și noi.

Clubul Românilor a luat concluzul ca să primescă propunerea lui Wittstock și soții însă cu adaosul, ca să se comunice cu toate municipiile pentru sprijinire, însărcinându-se dl Parteniu Cosma cu prezentarea propunerei clubului.

Dl Cosma s'a achitat cu demnitate de însărcinarea sa, cuvântarea lui pe care o publicăm mai la vale a fost primită cu aplauze din partea tuturor, adaosul clubului românesc însă, cum era de prevădut, n'a fost primit de majoritate, votând pentru el numai românii și trei sași verđi.

De altmintrea desbaterea a decurs în mod impunător până la espectorările nemotivate ale parochului cetății Sibiu, Klein, carele neînțelegând pe oratorii români, a cređut că ei acasă

FOIȚA.

Espediția mea polară.

de
Fridtjof Nansen.

— Conferență ținută de Nansen la Societatea geografică din Viena. —

Omul simte o trebuință iresistibilă de a explora toate părțile globului pământesc. Părțile cele mai inaccesibile au fost regiunile polare, unde gheața, zăpada și frigul au ridicat bariere contra curiozității omenești. Numeroase sunt locurile unde au încercat omii să siluiască intrarea în domeniul necunoscut care înconjură polul nordic; dar corăbiile au fost respinse de munții plutitori de gheață ce amenințau a le distruge.

De aceea drumul pe care l-a apucat expediția polară norvegiană a fost cu totul altul. De orece credeam a avé doveđi convingătoare că un curent permanent trece prin regiunea pe care doream s'o explorăm, căutaui să mă folosesc de această împregiurare. O corabie construită special pentru acest scop și destul de solidă ca să reziste presiunii munților de gheață, ar putea să fie târâtă

de curent odată cu aceștia — și astfel am putea trece ușor și comod prin regiunea necunoscută.

Astfel și fu executată expediția. Scopul ei n'a fost să ajungem chiar la polul nordic, ci — precum spuneam înainte de plecare — explorarea mării regiuni circumpolare.

Corabia construită special pentru această expediția, „Fram”, porni la 24 Iunie 1893. Intenția noastră era să mergem de-a lungul cōstelor Asiei spre răsărit până la insulele neo-siberice și apoi să căutăm a pătrunde spre nord, în regiunile glaciale necunoscute. La nord-vest de insulele neo-siberice gasirăm mare liberă, precum ne așteptam. Abia la 78° 50' latitudine nordică, gheața împedecă înaintarea spre nord și ne sili să ne dăm în puterea ei, precum de altmintrea fusese prima noastră intențiã. Trei ani am mers închiși în gheață.

Acăsta nu e un fapt nou. Multe expediții precedente au avut aceeași sorte, cu deosebire că predecesorii nostri au îndurat-o în potriua voinței lor, pe când noi o căutam și eram cu atât mai mulțumiți, cu cât mergeam mai repede cu gheața. Cu toate acestea — să fi purtat astfel, de puteri pe cari

nu le poți stăpâni și cârmui, vară cu vară, ernală cu ernală, — e totuși o grea încercare pusă sufletului omnesc. E o școlă bună a răbdării.

În vremea aceasta duceam pe bordul lui „Fram” o viață plăcută — cel puțin pe cât e posibil la așa latitudine. Aveam belșug de hrană, lumină electrică, locuință bună, caldă, ocupații destule, — observații interesante — lectură o grămadă, joc de cărți, muzică. O colonie mică, veselă călătorea pe gheață. Primejdiiile nu lipseau, dar grația experienței predecesorilor, eram mai bine înarmați contra lor. Contra frigului aveam căldura interiorului corăbiei. Contra presiunii gheții aveam rezistența superioară alui „Fram” La început lupta asta ne interesează enorm. Gheața lovea cu un sgomot asurzitor în cōsele solide ale vasului, — dar se spărgea, se strivea, era silită să-și plece grumazii și să ridice în sus corabia triumfătoare. Observațiile noastre științifice erau de domeniul Meteorologiei, Magnetismului și Astronomiei; afară de aceasta mai făceam măsurări de adâncimi și luam temperaturile adâncimilor.

Cu toate aceste ocupații și distracții, cu timpul viața pe bord deveni grozav de monotona, mai ales vara. E curios că lunga

noapte polară, ne era mai puțin neplăcută decât ziua polară, care durează (precum se știe) mai multe luni. Te obosește să veđi vreme de luni întregi, sōrele pe cer, și și noapte. N'ai o pată de umbră ca să-ți odihnești ochii; totul e alb, alb strălucitor. Dar când această lungă și polară dispăre și începe lunga noapte polară, atunci vine și vremea rumșetelor. Atunci ai minuntele nopți, în cari lumina lunii se reflectează ca în povești pe cōmele munților de zăpadă, ear pe cer strălucesc curți, inele și luni secundare. Dar mai frumoase încă sunt aurorele boreale — și n'a trecut o zi în timpul ernei, să nu avem unul din aceste fenomene strălucitoare. Adese par'că cerul întreg era în flăcări. În toate părțile arde, dungile de lumină se întind pe cer, și schimbă necontenit forma, undulează în chipuri stranie; de odată o furtună parcă trece pe bolta cerească și, suflând în dungile de foc, face să țighească din ele scantei și raze, cari toate tind spre un punct obscur aprōpe de zenit: corōna Fenomenul și-a atins culmea o catastrofă, un cataclism universal pare iminent — și totul dispăre și liniștită luna și-și urmează calea.

(Va urma).

pe sași cu lașitate și s'a făcut de ris cu nervositatea sa.

Nainte de ordinea zilei dl Liviu de Lemeny a interpellat pe vice-comitele: că are el cunoștință de abuzul de putere de care s'au făcut vinovați gendarmii din Seliște din incidentul unor stegulețe tricolor transilvan, ce s'au pus în dimineața de 3/15 Maiu pe un pavilion și pe un deluț în Seliște, călcând noaptea casa a șapte meseriași palmuind pe unul și mai târziu escortând și pe un al optulea? și este aplecat să facă cercetare în această cauză și să pretindă pedepsirea gendarmilor abusiivi?

Vice-comitele a răspuns că va face cercetare și la timpul său va răspunde, ér comitele suprem a aflat cu cale, deși neîntrebat, a răspunde, că are se cre că în ziua amintită s'au arborat în Seliște nisece stegulețe tricolore României, că despre acesta a raportat protopretorele, raportul s'a transpus la tribunalul reg. și se poate că cercetarea gendarmilor se fi urmat în urma dispozițiilor tribunalului.

A mai interpellat și d-nul preot din Racovița — Florian: când se va face odată drumul vicinal Tâlmăciu — Racovița — Avrig, pus în vedere de mai mulți ani?

Dl vice-comite i-a dat răspuns mulțumitor.

Desbaterea relativ la propunerea lui Wittstock și soții a decurs în modul următor:

Parteniu Cosma:

Sprîjinesc cu toată căldura propunerea d-lui Wittstock și soții, pentru-că este timpul suprem ca factorii chemați să-și ridice vocea și prin un act de înalt patriotism să ceară ca să se pună stavilă abuzului de putere oficială în chestiunea de maghiarizare a numelor civilor nemaghiari din statul nostru.

Deja ideea, pentru a cărei realizare se comit aceste abuzuri, este după părerea mea un atentat la temeliea statului nostru poliglot.

Intemeietorul acestui stat, carele pentru înțelepciunea sa a ajuns între sfinții catolici, și carele în tot cazul a fost cel puțin așa bărbat de stat ca toți cei cari dela el până astăzi au dires destinele patriei noastre, a știut ce face, când inspirat de o prevedere profetică, temându-și statul de agitațiuni de natura celor din timpurile noastre, a constatat că „Regnum unius linguae fragile ac imbecille est“ și a admoniat pe succesorii sei, ca nici odată să nu tindă a face un stat național maghiar din statul nostru, ci să-i păstreze caracterul său adevărat de stat poliglot, pentru că a știut aceea ce noi naționalitățile din acest stat o simțim, că o astfel de încercare nu ar servi spre consolidarea statului, ci ar provoca „bellum omnium contra omnes“ și ar cauza distrugerea baselor pe cari statul s'a întemeiat și pe cari are îngreptărire a exista.

O rasă care a ajuns la conducerea statului nu are lipsă de măsuri extraordinare, pentru că se face cuceriri naționale, pentru că acelea urmăzătoare de sine în puterea mijloacelor civilizatoare culturale, și a nenumăratelor favoruri cu cari poate remunera pe aderenții sei, mijloce și favoruri de cari cetățenii de alte rase ai statului nu pot dispune.

În acest scop însă nu este necesară schimbarea numelor.

Un Nopcia, un Groisz, un Wellerle și un Wlassics sunt eclatante exemple vii, că cineva poate fi un foarte mare maghiar fără ca să aibă nume maghiar.

A cere ca cineva să-și lapede numele și tradițiunile familiare, înseamnă a cere ca să-și fie rușine de aceia cari i-au dat viață, a se desbrăca de demnitatea sa de om, și mai virtos când o faci acesta precum se face la noi, punând într-o cumpănă existența nenorocitului și a familiei sale, ér în ceea cealaltă numele său nemaghiar, înseamnă a-i pretinde să comită cel mai grozav păcat moral, să-și vândă ce are mai prețios în lume pentru arginți cum a vândut Juda pe Christos, a-l face ca din om cinstit se devină un om fără caracter.

Și ce folos poate avea statul de astfel de existențe?

Cel ce pentru un os de ros este în stare astăzi să-și facă un hatir nemoral, mănă

schimbându-se împregiurările va face tot acel hatir chiar același față de care ai voit să te îngrădești cu ajutorul lui.

Se ferescă Dzeu pe statul nostru a ajunge ca cu ajutorul astor fel de caractere să-și apere existența.

Oameni, cari în loc de a lucra cu o oră mai mult la d-și ca se potă trăi ca oameni cinstiți și independenți preferă a-și lăpăda numele părinților numai ca se aibă parte de sfărîmăturile ce cad de pe mēsa stăpânilor lor, nici odată nu-și vor vărsa sângele pentru patria lor, cum și-au vărsat și-și vărsă fiii naționalităților nemaghiare din statul nostru fără a avea altă mângăere decât conștiința că și-au împlinit datoria de buni patrioți.

Se fac schimbări de nume și întralte state, dar nicăiri ca la noi. Sistemul de aici este o specialitate maghiară.

Într'alte locuri și schimbă numele un individ, carele prin faptele sale și-a compromisat numele, și ca să potă trăi în societate și să-și potă valida facultățile pentru susținerea sa și a familiei sale trebuie să încēpă o viață nouă sub alt nume ne compromisat; își schimbă numele și acela, carele sub un pseudonim a ajuns la o valoare recunoscută pentru ca să se potă bucura de renumele câștigat ca necunoscut, și și schimbă numele acela care adoptat într'altă familie are necesitate să poarte numele familiei, care l'a primit în sinul și drepturile sale.

Pretotindenea însă schimbarea numelui este împreună cu mari greutăți, ba sunt state unde prin lege este interzisă.

În vecina Românie, p. e. este interzisă prin lege schimbarea numelui, și încă legea are putere retrospectivă față de acei cari și-au schimbat numele înainte de crearea legii, dând drept familiilor al căror nume l'au luat, ca eventual prin proces să silēscă pe cel cu nume schimbat ca să-și reieie numele care l'a avut mai înainte.

Numai în statul nostru se fac cele mai mari înlesniri. ba statul aduce chiar și sacrificii financiare pentru lățirea acestei imoralități.

La noi fiecare tras-împins se consideră de un stălp al statului dacă potă câștiga pro-seliți de această specie.

Dascălii își părăsesc catedrele și percușă cu bilete liber liniile ferate ca să capaciteze și intimideze pe bieții mici funcționari în locul și cu consensul superiorilor lor, apoi se laudă prin diare câte sute de amărîți au câștigat ei pentru ideea de stat maghiar, și obțin laude și la timpul său vor obține și remunerațiuni prin înaintări.

Este revoltător căud cetesci, că un șef de gară, p. e. cel din Alba-Iulia, carele nu are chemarea să facă politică, ci să servescă pe publicul călător, are cutezanța a pretinde chiar și dela simplii muncitori ca să-și maghiarizeze numele dacă vor să mai capete lucru la liniile ferate, lucru fără care liniile ferate nu pot exista.

Acastă agitație periculoasă pentru stat trebuie curmată. Trebuie deschiși ochii celor dela cari atērnă curmarea rēului, ca să și facă datoria.

După părerea mea însă, decă am primi propunerea numai așa cum ni-o prezintă comisiunea permanentă, decă numai municipiul nostru s'ar adresa către guvern, am face lucrul numai de jumătate. Pentru vindecarea unui rău general cum este acesta este usul ca să se recerce toate municipiile din patrie ca și ele să facă asemenea.

Primind deci propunerea dlor Wittstock și soții, propun ca adaus, ca adresa să se comunice cu toate municipiile din patrie cu recercarea ca se o spriginēscă înaintând și ele asemenea adrese la guvern.

Mi se potă reflecta, că putem sci înainte că cele mai multe municipii, laborând și ele de bōla șovinismului maghiar, nu numai că nu ne vor sprijini, ci din contră ne vor insulta.

Ei bine! ce ne pot face?

Cel mult ne vor dice că suntem rei patrioți.

Dar acest epitet de atâtea ori ni-l'am audiat, încât este de tot tocit, nu mai prinde.

Decă adevăratul patriotism stă în maghiarizarea numelui nostru cinstit, preferim ca în această chestiune se fim taxați de rei patrioți.

Cu mai mult drept susțin eu, că numai naționalitățile, cari vor se sustinā statul așa cum el s'a întemeiat, și cum singur este posibil să existe și se înflorēscă spre mulțumirea tuturor civilor sei, sunt buni și adevērați patrioți, și toți aceia, cari agitēză ca statul nostru se fie lipsit de caracterul său poliglot și se devină un stat național maghiar, — ceea ce este imposibil — sunt rei patrioți.

Vē rog să primiți și adausul meu.

Oscar Wittstock: într-o cuvēntare energică și motivēză propunerea, fără a re ecta la adausul românilor.

Dr. Wolff: primesce propunerea comisiunei permanente, nu însă și pe adausul românilor, prin care s'ar da numai ansă municipiilor ungurești ca ocupēndu-se de cestiune ele însăși să cēră maghiarizarea.

Dr. Liviu de Lemeny: spriginēscă propunerea lui Cosma și chiar din motivul ca să nu ni-se potă dice, că o cauză atât de drēptă o tractăm așa dicēnd numai în familie.

Albert Arz: nu primesce propunerea lui Cosma din motivele aduse de Dr. Wolff și pentru că prin asta ar suferi frumosul tablou ce ni s'ar presenta când adunarea ar primi cu unanimitate propunerea comisiunei permanente.

P. Cosma reflectēză lui Arz, că tabloul contemplat de el nu va suferi ori se va primi adausul românilor ori ba, pentru că în fond toți suntem de o părere și propunerea lui Wittstock și soții pusă la vot se va primi cu unanimitate.

Ne primind adausul romanilor însă ușor ni se potē întēmpla ca presa magiāră se tracteze și această cestiune cum a tractat alte manifestațiuni naționale.

Se iau tōte mēsurile polițiale ca manifestațiunea se nu se potă face, apoi tot aceia cari o-au zădarnicit vin și-și bat joc de manifestați, că au făcut fiasco.

Și în acest cas ni-se potē întēmpla să ni-se dică, că am făcut și noi ceva, numai „ut aliquid fecisse videamur“.

Klein se esportorēză că sașii au dovedit că au curaj și atunci când nu erau sprijiniți de români, respinge insinuarea de lașitate.

Dr. Lemeny în chestiune personală spune lui Klein, că el n'a vorbit de sași, ci a vorbit de congregațiune, deci cele ce a dīs el se referesc la toți membrii congregațiunei.

Cu acestea încheindu se desbaterea se pune la vot propunerea comisiunei permanente, că adevărați petițiunea să se însciinteze la guvern și se primēscă cu unanimitate, se pune apoi la vot adausul lui Cosma, pentru care votând numai românii și trei sași verđi, nuse primēscă.

Președintele constată, că propunerea comisiunei permanente s'a primit cu unanimitate.

Revista politică.

În casa magnaților s'a început Marți în 26 Maiu a. c. desbaterea asupra proiectului de lege privitor la întregirea venitelor preoțesci.

Din telegramele sosite aici transpiră temerea că proiectul acesta nu va trece așa de ușor după-cum se vestește prin diarele guvernamentale.

Dintre bisericile creștine singură biserica noastră greco-orientală e atinsă de acest proiect de lege. Bisericile catolice sunt scōse din acest proiect de lege, bisericile ungurești, cea reformată și cea unitară, nu sunt atinse, căci prin ingerința guvernului sub firma ideei de stat unguresc, ea nu suferă nimica, fiind tocmai ea în punctul acesta cel mai aprig anteluptător al curentului de magiarizare.

Biserica evanghelic-luterană încă nu are mare interes la acest proiect de lege, deōre-ce ea a adunat mijloce materiale în timpurile vechi, când lua din sacul plin al poporului român. Preoțimea acestei biserici în venitele sale nu este sub 400 fl. respective sub 800 fl., deci nu vine sub dispozițiunile acestei legi.

Cam așa stă și biserica ortodoxă sērbescă.

Sunt rari acele stațiuni preoțesci, cari vor fi avisate la întregirea venitelor preoțesci prin stat.

Am rēmas deci noi Românii gr-orientali, cari suntem de aprōpe înteresăți, și în contra cărora s'a făcut mai ales și acest proiect de lege.

În casa deputaților s'a desbătut cazul cu vātēmarea unui deputat din partida poporală. Un preot romano-catolic a fost bătut diua la amēdii înaintea parlamentului. Bătaia o au inițiat doi deputați din partida cossu thistă sub cuvēntul, că deputatul bătut a insultat în calea pressei memoria rēposatului Kossuth.

Cestiunea a ajuns la parlament sub titlul imunității deputatului bătut.

Desbaterile au fost înfocate și ele într'atata sunt caracteristice într-un-cât deputatul Eötvös a precizat din nou pretenșiunile Kossuthistilor. Abandonând tot trecutul lui Kossuth, care nu a voit să scie de monarch și de casa Habsburg, numitul deputat a declarat că nisințele de independență se concentrează în aceea, ca Ungaria să fie de sine stătătoare, sub actuaia casă de Habsburg. S'a legat deci strîns de independență persōna regelui, ceea-ce a produs mare satisfacțiune în parlamentul țerei noastre.

În Austria desbaterile parlamentare nu arată nici un sporiu. Până acuma nu s'a ajuns nici atata, ca să se creeze situațiune constituțională în ceea-ce privește votarea bugetului. Guvernul a încercat votarea unui provisoriu cel puțin, dară nici acesta nu a succedat. Elementele germane voesc să trecă mai întâiu peste chestiunea cu ordinațiunea care a dat un teren ōre-care în Bohe-mia și limbei boheme. Dacă elementele germane nu ar pune la locul prim regularea limbei, atunci nu ar fi avut motive în Decembre să denege votarea bugetului, nu ar fi avut trebuință să însceneze scandalurile parlamentare din tōmna trecută.

În Francia domnesce mare amărăciune din cauza tumultelor, cari s'au iscat la alegerea de președinte provisoriu al parlamentului. Diarele învinuesc pe noul președinte Deschanel, care n'a renunțat îndată-ce a observat necorectitatea la prima alegere. În zilele acestea se va face a dōua alegere, anume alegerea definitivă a președintelui și se crede, că și la aceea vor eși învingători republicanii contra radicalilor, cari au cădut cu presidentul lor de până acum Brisson.

Sērbia e acuma terenul de luptă inversunată, și Sērbii nu odată au dat dovedii, că ei știu purta lupta internă cu inversunare. Sāmbătā sēra trebuia să fie aleși deputații corpurilor legiuitorē.

Tedintā guvernului era să delătura pe deputații radicalilor, din cauza acesta a pornit gōnă contra lor. Tocmai în presēra alegerilor a intrat în închisōrea de stat pe 9 luni de zile conducătorul radicalilor Pasici pentru crimă de lesa majestate. Acastă aspră disciplină a șefului radicalilor a deprimat grozav și se consideră ca un act de răsbunare și totodată de intimidare pentru alegeri.

În Australia se prepară terenul pentru o coalițiune a diferitelor state mici și formarea unei federațiuni de state, cum e bunăoră în America de nord.

Ideia unei federațiuni în Australia emanēză din anul 1889. După un ne-succes temporar s'a încercat din nou în 1895. Federațiunea această, care se intenționează, este chemată a da nou avēnt consolidării lucrurilor în Australia. Numele ei ar fi: „Commonwealth of Australia“, și factori legislativi ar fi regina și parlamentul. Ambele camere se vor alege direct și prin vot secret, votul e universal. Fiecare dintre statele confederate va fi reprezentat prin câte 5 senatori. Numărul deputaților se va norma după numărul locuitorilor (Neu-Sud wales va trimite 24, Victoria 23, Australia de sud 7, Australia de vest și Tasmania câte 5.) Esecutiva o va ave un ministeriu de

7 membri, cari trebuie să fie membri în una din cele 2 camere. În fruntea federațiunii va sta regina cu un guvern general numit.

Sidoxia

și fondul de pensuni.

Stimate Dle Redactor!

Cu mare dor și sete a așteptat preoțimea dela sate sesiunea sinodului nostru arhiepiscopesc din anul acesta, când adevărat aleșii poporului nostru se caute căi și mijloace, — pentru de a feri biserica de numeroșii ei dușmani din afară pre deoparte; — ér de altă parte de a întări însuși organismul bisericei noastre.

Ce e drept s'a făcut foarte mult și în ședințele sinodului din anul acesta, dar pentru noi preoții dela sate foarte puțin s'a făcut, sau chiar nimica.

Preoțimea dela sate a ajuns de facto într-o stare foarte deplorabilă, — și acesta mai cu samă dela introducerea legilor politice-bisericești, — astfel încât de astăzi încolo ne însușim mare îngrijire însuși existența noastră și a familiei noastre.

Căci dela introducerea numitelor legi, poporul dela sate prin amestecul celor străini de neam — s'a înstrăinat mult de biserica sa mamă și de preotul său; prelângă acesta calamitate s'a mai adaus puțină recoltă a anului trecut, — ca urmare rezultă, că așa numitul neînsemnatul bir preoțesc în cea mai mare parte pro anul trecut se află pre la deosebiții poporenii. — Acum ai sili să plătească pre calea execuțiunii nu poți, — ca nucumva voină a ajuta cauzei, mai mult se strici, — de aci rezultă, că venitul preoțimei dela sate de presinte este atât de neînsemnat, încât preotul cu familiă nuși poate prelângă totă crutarea acoperi din acela nici cele mai imperative lipse ale sale, amăsura spiritului timpului. Cu ce se-și crească copiii la școală, — căci dór sunt copiii de preot, — crescere adevărată li-se cuvine.

În acesta stare ajunși preoții, — cei mai mare părți, nu-i rămâne alt remediu, decât alătura cu badea Todor din comună să lucre de diminșă până s'era neconținut și astfel ca econom se-și câștigă pâinea cea de toate zilele, — plătind darea erarială și alte multe robote comunale.

Frumosă este ocupațiunea economului — dar pentru preot mai cu sémă atuncea, când el din pasiune și plăcere se ocupă cu ea, folosinduse de economiă ca de un isvor de venit lateral, dar când preotul silit este neconținut a lucra în economiă sa, atuncea el ostenit este de greutatea zilei și nu poate umbla cu vrednicie întru chemarea cu care este chemat.

Și cu sote acestea chestiunea îmbunătățirii stărei preoțesci dela sate în ședințele sinodului nostru arhiepiscopesc tare puțin a fost atinsă, astfel încât după sfârșirea acelor ședințe decum se se stimpere, încă s'a mai potențat.

Când venerabilul sinod — în carele ne este totă mângăirea — s'a interesat aproape de dotațiunea protopresbiterilor, cari relativ din mult au pierdut ceva — am așteptat ca urmare firăscă, — că negreșit se se ajutore și preoțimei dela sate, — însă zadarnică ne-a fost așteptarea.

Și nu fără cauză ne-a fost așteptarea acesta, căci abstracție făcând dela împrejurarea, — că fie-care protopop din arhiepiscopesc pre lângă puțină excepțiune este totodată și parohul celei mai bune parohii din tract; — anual este împărțit arhiepiscopesc câte 100 fl. v. a. pausal din fondurile arhiepiscopescane; — plus taxa visitațiunii canonice cam 10 fl. v. a. dela fie-care comună bisericăscă; — plus 5 fl. v. a. ca taxă pentru participarea protopresbiterului la examenul scolar introdusă deja în multe protopresbiterate; — și cu toate acestea protopresbiterilor, — la plănșarea Dlor li s'au mai votat anual suma de 600 fl. v. a. a conto fondului sidoxial, — pe care nimenea altul decât preotul dela sate trebuie să-l încasase prin autoritatea sa de preot, — fără ca momentan pentru acesta ostenelă se-i se dee ceva. Pre acesta cale dotațiunea protopresbiterilor va fi cu mult mai mare ca în trecut, — precând pentru

Preoții dela sate nimenea nu s'a interesat? Acum poftescă ori și cine seși pună întrebarea că bine e așa?

Să vede din cele desfășurate până aci, că Domnii protopresbiteri, ca deputați sinodali ai arhiepiscopescii noastre unde numai exclusiv votul preoților-i-au trimis ajungând acolo au uitat de durerea noastră — pre care pre bine o cunosc; — ei trecând preste aceea, — s'au îngrijit de sörtea Dlor; cu alte cuvinte copilului, — carele au plăns i'sau dat, lapte, — ér celuia ce nu plănge nui s'au dat, căci de aceea tace, fiind că este sătul.

Și noi ne-am spus durerea noastră (am plăns) Domnii protopresbiteri, — în momentul, când ca deputați i-am ales — rugându-i, — ca plăngerua noastră se-o împărtaşcă venerabililor membrii ai sinodului, — sca astfel să ni-se ajute, și nouă cât de puțin, — dar toate fără rezultat au fost.

Aci zace stimat Dle redactor răcéla în care se vede, că pșește preoțimea dela sate față de contribuiri la fondul de pensuni preoțesc, — căci și aci în unii din SS-ii statutelor ai acestei dealcum laudabile instituției preoțimea prescurtată este; — aci zace temerea, ba chiar frica față de conculus Venerabilului sinod în afacerea sidoxiei. —

Căci cu punerea în lucrare a acestui conculs chemarea și oficiul preotului s'au îngreunat foarte tare; — căci preotul de la sate trebuie să se pună în fruntea miscărei pentru de a se încasa anual dela fie care familie câte 50 cr. Ce se face preotul acolo unde înțelepciunea sa și sfatul său părintesc, față de cei ce nu vor voi a plăti sau dacă chiar nu vor putea și plăti din cauza sărăciei, — nu vor ajuta? Dacă întru ajutoriul celor ce siliți vor fi ai execu pieș renitenți va păși, — în primul loc șieș în strică foarte mult, dacă nu va păși, — superiorii la răspundere il vor trage.

Deorece foarte multe casuri de acestea vor obveni mai cu samă unde printre noi sunt greco-catholici, — căci dela mine din comună purcedând, — unde până bine de curând trecerile în ferbere au fost, acest conculs sau numai în parte sau de loc nu se va putea pune în lucrare, — căci după părerea mea individuală conculsul de față este o sabiă sigură dată în mâna greco-catholicilor cu carea zilnic vor tăia în trupa noastră, și sfârșitul acestei afaceri va fi în multe comune trecerea a multor familii la greco-catholicism, — va fi turburare mare în poporul nostru, — și pentru toate acestea preotul din comună va fi răspunzător, — éta dar că preoții dela sate vor purta greutatea și la cas de înșenuncheare în tot momentul pot fi trași la răspundere pentru aceasta slăbiciune.

Cu drept cuvânt am așteptat dar preoțimea dela sate dela venerabilii părinți ai sinodului nostru arhiepiscopesc ca ușurând sörtea protopresbiterilor în general, — și nouă creândune greutate — se se fi ajutat și sörtei noastre în parte căci numai pre acesta cale se pôte întări organismul bisericei noastre.

Căci după a mea părere ușor s'ar fi putut satisface și acestei dorințe arqetore deși zilele grele sunt, și anume:

Apröpe fiecare comună bisericăscă are afară de așa numita „eclesia parochială“ și teritoriu, care pre calea arânșilor aduce venitul anual la biserică, — séu dacă cel puțin un capital öre care, care cu îngrijirea și supraveghiară preotului aduce venit la biserică prin interesele respective.

Deci fără a păcătui s'ar putea din acest venit al bisericilor în tot anul se se dea preotului sub numirea „pausal de cancelarie“ suma de cel puțin 50 fl. până la 100 fl., care afacere protopresbiterul în conșlegere cu comitetul parochial ușor o pôte realiza, căci scris este, „nu lega gura bouli care trieră“.

Din cei 600 fl. v. a. votați protopresbiterilor anual jumătate s'ar fi putut destina pentru preoțimea dela sate, din care sumă fiecare preot ar căpéta 100 fl. éta dar ar fi ușurată binișor starea preoțimei dela sate, căci pe această cale pe lângă totă sărăcia noastră de astăzi fiecare preot ar avea un venit anual sigur dela 150—200 fl. pe când protopresbiterii din cei 600 fl. înjumătățindu-se ar da suma de 300 fl. plus taxele visitați-

nilor canonice, cam 200 fl. plus taxa examinală cam 100 fl. laolaltă 600 fl., éta că pe lângă o împărțire parțială a puținului ce avem cu toții am putea trăi mai ușor.

Să ne așteptăm dar cu mâinile înecrușate, — ca străinul să ne vină și să ne lege rana, care sângeră și tare ne dore, — ci mai curând noi înșine să ne ajutăm unii pe alții; căci când străinul de neam ne va lega rana, — mare resplăta va aștepta dela noi.

Sosit'a timpul dar, ca la mai marii bisericei nostre milă de noi, — se se îngrijască și fiindu noi.

Te rog Spect. Dle redactor să binevoești a publica acestea în fôia noastră „Telegraful Român“.

cu tot respectul
Nicolau Gliga,
paroch.

Stări excepționale.

Necruțarea, cu care gendarmeria pășește față cu poporul nostru, de câte ori e chemată a face ordine, ne face impresiunea, că cu tendență se stânge viața bietului popor, spre a provoca răsunarea meritată ca apoi guvernul se-și pôte justifica măsurile excepționale față cu Românii.

Eri din Câmpeni ne veni scirea, că netactul gendarmilor era apröpe să provöce turburări regretabile

Ați primim dela colaboratorul nostru intern următoarea telegramă din Hida.

„Hida, 8 Iunie, iscându-se neînțelegeri în cauza pășunatului între românii din comuna Doll, comitatul Coșocnei, și un proprietariu ungur de acolo, la cererea acestuia ați 4 gen. darmi au eșit în comună, an dat foc în popor, omorând trei și rănind opt ömeni, afară de nenumărate vite, pre cari voiau ale închide. Detairuri vor urma“

Noutăți.

Pentru tricolor. Îndrăsnela gendarmilor noștrii devine tot mai mare și degene răză adeseori în volnicie. Câte-va întâmplări mai recente ne oferă triste exemple pentru acesta. Este sciut, că există un ordin ministerial care opresce a purta colorile noastre naționale în chip de demonstrațiune. Cu toate aceste gendarmii nu se sfiesc a rumpe până și din portul româncelor chiar și a copiilelor ori-ce combinațiune de tricolori. Așa cu ocaziunea tégului ultim din Câmpeni au escortat la judecătoria cercuală între multe alte femei și copii ce purtau colorile noastre și pe preotésa parochului nostru Constantin Cotișel din Certegea. Cum însă familia Cotișel se bucură în munți de o deosebită popularitate în scurtă vreme s'au adunat în jurul judecătoriei la 2000 de moți și la reclamările lor au estradat pe preotésa care n'are altă vină, decât că are în portul ei național tricolorul românesc. Gendarmii și cei ce-i instruază ar trebui se scie, că acel treicolor nu e înfipt numai în butonieră sau în cosițele femeilor, ci are rădăcini în sufletul tuturor Românilor și de acolo nu-i chip se-l stêrpesci și nici că-i necesar, căci nu indică altceva, decât iubirea de neam a unui popor credincios acestei străvechi patrii.

Tot pentru arborare de steaguri tricolore au fost săptămâna trecută ridicați în timp de nopte vrö 7 Selișteni și escortați la gendarmărie. Pentru această încălcare a locuințelor s'a făcut interperale în ședința comitatului Sibiu, ținută eri. —

* * *

Esamenul de maturitate. Eri s'a terminat esamenul de maturitate la gimnasiul de stat din Sibiu. Au fost admiși la esamenul verbal 15 români. Dintre acestia, declarați de maturi a fost: Octavian Albini, George Bărbat, Aurel Bratu, Augustin Caliani, George Cosma, Pătru Demian, Iuliu Fogarași, Ioan Iliu, Petru Nemet și Ioan Oțoiu; 4 a fost respinși pe 2 luni și 1. pe un an.

* * *

Pentru institutul orbilor. Banca austro-ungară din fondul iubilar de 250.000 coröne a dăruit pe séma institutului regnicolor de orbi din Budapesta 20.000 coröne.

* * *

„Gazeta Transilvaniei“ improce-suată. Un oficial dela magistratul unui departament din capitală cu numele Vaszy György, fiu de țeran, român născut în Săsașuș, crescut la studii pe bani românești, a improcesuat „Gazeta“ pentru vătămăre de onöre. Vătămărea pretinsă constă în faptul, că „Gazeta“ a înfierat în termeni aspri purtarea numelui oficial, care în societatea celor dela „Nemzeti Szövevény“, cutrieră ținuturile locuite de români, și cêrcă ai câștiga pe acestia pentru propaganda societății de maghiarizare.

In amintirea lui Gladstone. Întru pomenirea marelui bărbat de stat s'a ținut Duminecă în parcul Hyde din London, sub ceriul liber un serviciu dumnezeesc. Deputații clericali au rostit discursuri gloriificate pentru nemuritoriul Gladstone. După ce mulțimea a intonat cântecul favorit al răposatului, în corpore s'a prezentat la locuința vëduvei, dând espresiune condolenței lor.

Să șterg timbrele de ziare și calindare. În Reichstagul din Viena s'au prezentat zilele aceste un proiect de lege pentru scötearea din valöre a obligămentului de a timbra calindarele și diarele. Acesta se face cu considerare la împrejurarea, că timbrele scumpesc numai acele lucrări și astfel împedă lățirea de cunoscință folositoare mai ales în masele poporului, a căror lectură exclusivă o formăză adeseori numai calindarele și ici colea și diarele pentru popor. Cât pentru ștergerea timbrelor dela calindare și-a dat și guvernul unguresc invöirea în sensul art. de lege — din 1868.

Panica teatrală. În teatrul orășenesc din Brüssel s'a predat în zilele aceste o piesă militară, în care obvine scenă unde soldații dau foc în spre public. Când s'a executat momentul din scena amintită o adevărată ploie de glönțe s'a trimis de pe bină în public. Dintre cei loviți unul a murit numai decât, și vre-o 18 inși sunt greu răniți. Panica a fost pregătită de un actor, pre care publicul nu l'a plaudat îndestul, ér el din răsunare a umplut puscile colegilor săi cu cartușe adevărate și astfel s'a răsunat.

Atentat contra episcopului sêrbesc Zmejanovich. În ziua de Rusalii, la örele 9 a. m. episcopul sêrbesc din Verset Zmejanovich, îmbrăcat în ornamente bisericesci a plecat din reședință spre biserică pentru a lua parte la serviciul divin. Pe drum a fost atacat de un scriitor al unui avocat cu numele Popovicu, care cu un par în mână s'a aruncat asupra episcopului. Spre norocire loviturile, ce a fost îndreptate asupra episcopului au fost parate din partea secretariului aceluia. Atăcătorul a fost prins din partea celor de față bătut și predat pe mâna poliției, carea l'a și închis. Este sciut, că arhierul Zmejanovich se bucură de foarte puțină popularitate între credincioșii săi și are foarte mulți dușmani. Chiar la săntirea lui întru episcop s'au întocmit lucrurile așa, încât luând cârja în mână, acea s'au rupt în bucățele. Foile unguresci prezentăză incidentul așa, că atentatorul e numai unealta acelor dușmani care în tot momentul cer delaturarea episcopului. —

Bibliografie.

A apărut Nr 34 din fôia „Albina“ revistă enciclopedică populară cu următorul bogat sumar:

C. G., Cum e făcută lumea și din ce? — Gheorge IAdamescu, Costache Negruzzi. — C. Negruzzi, Sobieski și Românii. — Schifirne, Legenda satului Porcesci. — Gh. Cetatea neamțului. — P. G. Mănăstirea Sinaia. — D. Demetrescu, Cine este amicul nostru? — Coborrea sântului Duh. — P. Petculescu, Câte-va povețe pentru prisăcari. — Gh. A., Gladstone. — D. Constantinescu Mișcare și repaos. — A. Alexandrescu, Flăcăul și ursitorile. — Lupul și melul. — Sentințe orientale. — Măncarea în stomac. — Sfaturi practice. — Informațiuni. — Ape-luri. — Adrese către redacție. — Posta Redacției.

Ilustrațiuni: Costache Negruzzi (portret) — Sobieski și plăieșii. — Ruinele Cetății Neamțului. — Mănăstirea Sinaia. — Coborrea sântului Duh. — Lupul și mielul.

[71] 1—3

Publicare de licitațiune.

Pe teritoriul comunal Gușterița în favorul bisericii gr.-ort. sunt de a se vinde prin licitațiune 30—40 stângini lemne de foc mestecate de nuci și peri, stânginul cu preț foarte moderat.

Doritorii de a cumpăra lemnele acestea pot primi informațiuni mai de aproape dela președintele comitetului parochial gr.-ort din loc, până la ziua de licitațiune fixată pe Duminecă 31 Maiu a. c. st. v. între orele 11 și 12 a. m. în fața locului (Nepëndola).

Gușterița, din ședința comitetului parochial gr.-ort. ținută la 17 Maiu 1898.

Comitetul parochial gr.-ort.

Ioan Stăngu,
președinte.George Stănăsă,
notar.

Szebenvármegye alispánja.

10623 sz.
VI. 1898

[70] 1—1

Pályázati hirdetmény.

Az elhalálozás folytán üresedésbe jött **ujegyházi járási orvosi** állás betöltése czéljából főispán úr Ö Meltóságának 255/98 főisp. számú intézkedése következtében a kérdéses állásra mely 300 frt. rendszámmal és 170 frtnyi utiátalánnyal van javadalmazva ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom tehát mindazokat, kik ezen allomást elnyerni óhajtják, hogy pályázati kérelmeket az 1893 évi I. törvényekikben előirt képesítési okmányokkal ugyszintén az 1893 évi szeptember hó 30, 80999 sz. a. kelt belügyministeri rendelet által megszabott tiszti orvosi vizsga letételét igazoló bizonyítványal esetleg az eddig telt közszolgálatokat előtűntető bizonyítványokkal felszerelve f. évi június hó 30-ig illetékes helyre való fölterjesztés végett hozzám nyujtsák be.

Nagy-Szeben, 1898 június 3-én.

Reisenberger,
alispán.

În prejma examenelor!

Atragem atențiunea domnilor învățători asupra

scrisorilor (propise) de examen

pentru scrierea *română, germană și dictando* tipărite în **Tipografia archidieceșană, în colóre vênătă**, pe hârtie foarte fină, mărime 24/31 cm.

Prețul: de bucată 1 cr.; 100 bucăți 65 cr. și porto postal.

Comandele din afară se execută imediat.

Librăria Archidieceșană.

Din

„Biblioteca de popularizare”,
pentru literatură, artă și știință,

au apărut până acum:

- Nr. 1 Nuvele siberiene, de Vladimir Korolenko;
- Nr. 2 Nuvele țărănești, de Björnsterne Björnson;
- Nr. 3 Nuvele și povestiri populare, de Lew N. Tolstoi;
- Nr. 4 Schițe și tablouri, de Ioan Neruda;
- Nr. 5 Șese nuvele, de I. P. Iacobescu;
- Nr. 6 Nuvele de H. de Balzac;
- Nr. 7 Din viața poporului, de Alecs. Swientochowski;
- Nr. 8 Pe apă de Guy de Maupassant;
- Nr. 9 Nuvele alese, de Al. Puskin;
- Nr. 10 Oameni și scrieri, de Georg Brandes;
- Nr. 11 Din Cartea cântecelor, de H. Heine;
- Nr. 12 Liga tinerimii, comedie în 5 acte de Henric Ibsen;
- Nr. 13 Dâmba Marchisă și alte nuvele de Quida;
- Nr. 14 Lăutarul din Cremona, de Francois Coppée;
- Nr. 15 Ilka și alte nuvele, de Al. Dumas fils;
- Nr. 16 Nuvele de Guy de Maupassant;
- Nr. 17—18 Suferințele tinerului Werther de Wolfgang v. Goethe;

- Nr. 19 Nuvele estra-ordinare de Edgar Poë;
- Nr. 20—21 Stilul în artă, de Hans Sebastian Schmid;
- Nr. 22 Un roman în nouă scrisori, de Teodor M. Dostoiewski;
- Nr. 23 Poesii, traduceri libere în versuri de Sully Prudhomme;
- Nr. 24 Studii și portrete literare, de Jules Lemaitre;
- Nr. 25 Pilone de Wilhelm Bergsöe;
- Nr. 26 Darwin, viața doctrina și importanța lui de A. de Condolles și A. Südekum;
- Nr. 27 Schițe din California, de Bret Harte;
- Nr. 28 Simplu de Traian Demetrescu;
- Nr. 29 În Lou!... de Paul Hervieu;
- Nr. 30 Scrisoarea furată și alte povestiri estra-ordinare de Edgar Poë;
- Nr. 31 Don Iuan pe Molière;
- Nr. 32 Poesii alese, de Al. Petöfi;
- Nr. 33—34 În temniță de Z. C. Arbure;
- Nr. 35 Crîng și luncă de T. Duțescu-Duțu;
- Nr. 36 Chestiuni literare ed M. Strajan.
- Nr. 37 Antologie sanscrită, de G. Coșbuc;
- Nr. 38 Femea îndărătnică, de V. Scha kespeare;
- Nr. 39—40 Cestiuni literare, de M. Strajan

Un nr. broș. 16 cr., leg. 30 cr.

Se află de vîndare în

Librăria Tipografiei archidieceșane Sibiiu.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Din

„Biblioteca pentru toți”,

sub direcțiunea literară a d-lui D. Stăncescu au apărut
până acum:

- Nr. 1 Povești alese de Andersen;
- Nr. 2 Paserile noastre (legende), de S. Fl. Marian;
- Nr. 3 Cîntece și plângeri, I. (poesii) de M. Zamfirescu;
- Nr. 4 și 5 Despre educație, pe Herbert Spencer;
- Nr. 6 Icoane șterse (nuvele) de A. Vlahuță;
- Nr. 7 De prin veacuri, I (nuvele) de Carmen Sylva;
- Nr. 8 România, Roma, Piza etc. de Michelet;
- Nr. 9 Castelul Peleş, descrierea de Leo Bachelin;
- Nr. 10 Nuvele și schițe de T. Maiorescu;
- Nr. 11 Din tinerețe etc. nuvele de André Theuriot;
- Nr. 12 Nuvele de M. Demetrescu;
- Nr. 13 Nuvele romane de Duiliu Zamfirescu;
- Nr. 14 Antichitatea romană de Wilkins;
- Nr. 15 Proză și poezii de Gr. M. Alexandrescu;
- Nr. 16 Povestea vorbii I. proverbe de Anton Pann;
- Nr. 17 Istoriile de d-na Colomb;
- Nr. 18 Schițe umoristice de Dumitru Teleor;
- Nr. 19 La ce visează fetele, teatru de Alfred de Musset;
- Nr. 20 Legende istorice, de D. Bolintineanu;
- Nr. 21 Ombra, roman de Genevraye;
- Nr. 22 Căl. împrej. Odăii mele, roman de Maistre-Havie;
- Nr. 23 și 24 Din viața meseriașilor, nuvele de P. Bănățeanu;
- Nr. 25 Povestea vorbii II. proverbe de Anton Pann;
- Nr. 26 Biografiile omenilor celebri;
- Nr. 27 Antichitatea greacă de Mahaffy;
- Nr. 28—33 Opere complete, de Creangă;
- Nr. 34 Istorie, de Jonescu-Gion;
- Nr. 35 La gura sobei, snöve de Dumitru Stăncescu;
- Nr. 36 Povești de Crăciun;
- Nr. 37 Proză și epigrame, de Radu D. Rosetti;
- Nr. 38 Werther roman de Goethe;
- Nr. 39 Povestea vorbii II. (ultim.) proverbe de A. Pann;
- Nr. 40 De prin veacuri II. (ultim.) nuvele de Carmen Sylva;
- Nr. 41 Noțiuni asupra științelor de Huxley;
- Nr. 42 Doruri și amoruri I. poesii de Depărățeanu;
- Nr. 43 și 44 Modele de discursuri rom. de Adamescu;
- Nr. 45 Doruri și amoruri, II. (ultim.), poesii de Depărățeanu;
- Nr. 46 Dușmanii nostri, de Dr. Urechia;
- Nr. 47 Cîntece și plângeri II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu;
- Nr. 48—49 Modele de discursuri străine de Gr. Adamescu;
- Nr. 50 Convorbiri despre artă, I. de Pecaut și Baude;
- Nr. 51 Din gîna vieții I., nuvele și poesii de A. Vlahuță;
- Nr. 52 Prietene roman de François Coppée;
- Nr. 53 Doi trandafiri, nuvele de Wildenbruch;
- Nr. 54 Patriotul, morală de Bourde;
- Nr. 55 Din inimă, poesii de Radu D. Rosetti;
- Nr. 56 Convorbiri despre artă II. (ultim) de Pecaut și Baude;
- Nr. 57 Din goana vieții II. nuvele de A. Vlahuță;
- Nr. 58 Schițe ușoare de Caragiale;
- Nr. 59 Din gîna vieții, III. (ultim) nuvele de A. Vlahuță;
- Nr. 60 Manon Lescaut, I. roman de Abate Prévost;
- Nr. 61 Trotoarul Bucur., nuvele de D. R. Rosetti (Max);
- Nr. 62 Enoch Arden, poemă de Tenyson;
- Nr. 63 Satire și teatru de D. C. Ollanescu (Ascanio);
- Nr. 64 Spre primăvară poesii de Costin;
- Nr. 65 Manon Lescaut vol. II. roman de Prévost;

- Nr. 66 Manon Lescaut, vol. III. (ultim.) de Prévost
- Nr. 67—69 Minunile universului, vol. I. II. III. istoria naturală
- Nr. 70 Legenda țeranilor de P. Dulfu;
- Nr. 71 Ce este frumusețea, artă de Const. Stăncescu;
- Nr. 72 Cugetări noi asupra popoarelor vechi, Egiptul, geografie de Buzoianu;
- Nr. 73—74 Dan partea I. roman de A. Vlahuță;
- Nr. 75 Armonii intime, poesii de A. Sihleanu;
- Nr. 76—77 Dan, partea II. roman de A. Vlahuță;
- Nr. 78 Gînele lui Poirier, de Augier & Sandeau;
- Nr. 79 Nastratin Hogea de A. Pann;
- Nr. 80—84 Ciocoi vechi și noi, roman de Filemon;
- Nr. 85 Biografiile scriitorilor rom. de Adamescu;
- Nr. 86 Ce povestesc pădurea, nuvele de Putlitz;
- Nr. 87 Berberii Hesperidele, geografie de G. T. Buzoianu;
- Nr. 88—89 Denisa teatru de Duma (Al. fiul);
- Nr. 90 Poeme, de H. G. Leca;
- Nr. 91 Geniile științei și industriei, biografii de Gastineau;
- Nr. 92 Sincere, poesii de R. D. Rosetti;
- Nr. 93—94 Povestea lui Moș Albu de A. Pann;
- Nr. 95 Cartagina-Cyrena, geografie de G. T. Buzoianu;
- Nr. 96—97 Paul și Virginia, roman de B. de St. Pierre;
- Nr. 98 De demult, poesii de Stavri;
- Nr. 99 Apostol, poemă de Petöfi;
- Nr. 100 Carte de chipuri fără chipuri, povești de Andersen;
- Nr. 101—102 Metamorfosele de Ovid;
- Nr. 103—104 Poveste tristă de Francois Coppee;
- Nr. 105—107 Mic vocabular militar român-frances-ruso-turc de * * *
- Nr. 107 Despre prietinie de Cicerone;
- Nr. 108 Animalele celebre de Müller;
- Nr. 109 Teatru vol. II. R. D. Rosetti (Max);
- Nr. 110 Gloriele muzicii de * * *
- Nr. 111 Poesii de Th. M. Stoenescu;
- Nr. 112—113 Introducere la studiul Științelor fizice de Morand;
- Nr. 114 Liniștea sufletească de Seneca;
- Nr. 115 Alte schițe umoristice de Dumitru Teleor;
- Nr. 116—117 Iubire de Vlahuță;
- Nr. 118 Fleacuri, amintiri duișe, schițe și novele de V. Pop;
- Nr. 119 Robia Peleşului de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti;
- Nr. 120 Un leu și un zlot, comedie într-un act (localizare) de D. Rosetti;
- Nr. 121—122 Notițe și fragmente literare de I. L. Caragiale;
- Nr. 123 Biografiile Mamelor omenilor celebri;
- Nr. 124 Intrebuințarea vieții de I. Lubbok;
- Nr. 125 Povestea Mavroghenescă de Pitarul Hristache;
- Nr. 126—127 Poesii de Bălăcescu;
- Nr. 128—137 Codul civil-român, adnotat de Hamangiu;
- Nr. 138 Suspine (poesii populare din Basarabia) de George Madan.
- Nr. 139—148 Procedura civilă adnotată, cu index de Hamangiu;
- Nr. 149—151 Legea timbrului adnotată, cu index de Hamangiu;
- Nr. 149—151 Legea jud. de pace adnotată cu index de Hamangiu;
- Nr. 149—151 Legea autentică actelor, adnotate de Hamangiu;
- Nr. 152—155 Despre Fanarioți de Zalonli;
- Nr. 156 Cronicle Doctorului; de Dr. Urechia;
- Nr. 157—158 Mic vocabular frances-rom. de Ploetz - Leist;
- Nr. 159 Chronologie Calendare de Szavlovski;
- Nr. 160—161 Povești către săteni de D. R. Rozeti (Max);
- Nr. 162—165 Viața la țară (roman) de Duiliu Zamfirescu;
- Nr. 166—178 Dicționar francez-român, ed. II. de Urechia;

Un număr costă 16 cr.

Se află de vîndare în

Librăria Tipografiei archidieceșane Sibiiu.

Editura și tiparul tipografiei archidieceșane.